

De 19 politiska fångarna inledde en hungerstrejk i oktober mot de usla förhållandena i fängelserna. Nu väddar de om stöd från omvärlden och kräver att alla västsahariska politiska fångar ska frigges.

Svidande juristkritik mot Gdeim-Izikdomar

– Det är tydligt att detta rättegångsfall förvandlats till ett politiskt åtal. Det internationella samfundet måste agera så att den här gruppen av politiska aktivister från det ockuperade Västsahara garanteras rättvisa. Så skriver norska rättegångsobservatören Tone Sørffonn Moe i en utförlig rapport om Gdeim Izikrättegången, publicerad i september 2017.

I juli fastställde en civil marockansk domstol domarna på 20, 25, 30 år eller livstids fängelse mot 19 västsaharier som tidigare dömts av en militärdomstol och som redan suttit fängslade i sju år. Samtliga 19 är kända västsahariska människorättsförsvarare och fredliga företrädare för självbestämmande för Västsahara.

Åtalet gällde bildandet av kriminella gäng och mord på 11 marockanska poliser i samband med att polisen bröt upp ett fredligt protestläger 8 november 2010 utanför Västsaharas huvudstad El Aaiún.

Amnesty International med flera organisationer hade efter den första domen krävt att västsaharierna skulle släppas fria eller få en ny civil rättegång.

”Domarna bygger inte på tillräckliga bevis. Rapporterna från polis och militärpolis har använts som bevismaterial och försvaret har inte kunnat ifrågasätta dessa rapporter. De åtalade har utsatts för tortyr. Den uppenbart partiska processen med domare som inte kunde kontrollera sin domstol mot en dominant åklagare och rådgivare till offren var ett ovärdigt spektakel.”

Så skriver professor Mads Andenæs, tidigare ordförande/rapportör för FN:s arbetsgrupp om godtyckligt fängslade i ett förord till rapporten.

En mängd internationella lagar som Marocko har skrivit under har brutits. Det gäller främst rätten till en rättvis rättegång och förbudet mot tortyr, står att läsa i rapporten.

De 19 fängslade kidnappades eller greps utan att de mest grundläggande mänskliga rättighe-

ter tillgodosågs. Tortyr, grym omänsklig och förnedrande behandling eller straff skedde under både själva gripandena och fängelsetiden.

De huvudsakliga bevisen mot de åtalade har bestått av rapporter från polis och militär. Gdeim Izik-gruppen har utsatts för tortyr både under gripandet och under förhör.

– Jag känner dem alla, berättar västsahariern Elwali Amidane, som själv har förföljts, torterats, dömts och suttit fem år i ett marockanskt fängelse.

Historien upprepar sig och förhållandena har inte förändrats i det marockanska rättssystemet.

– Situationen för dem är katastrofal. De är splittrade och uppdelade på olika fängelser. De får inte ta emot besök och de hungerstrejkar. Polisen har försökt att köpa dem, men de låter sig inte köpas. De får nu betala priset för hela det västsahariska folket.

Men vad kan då svenskar göra för dem?

– Skriv protestbrev till marockanska ambassaden! Kontakta det marockanska justitiedepartementet och fråga efter fångarna, så att Marocko vet att folk i Sverige stöttar dem! Åk till ockuperat område och besök familjerna till fångarna! Se till att fångarna inte blir glömda!

Situationen för fångarnas släktingar är också svår. De måste åka hela vägen till Rabat för att träffa de fängslade. Tidigare satt alla fångar i samma fängelse. Familjerna kunde turas om att besöka dem alla. Nu går inte det, eftersom fångarna sitter i olika fängelser. Många familjer har det också svårt med ekonomin, dyra resor och uppehälle. En del släktingar är analfabeter.

– Sverige har stor betydelse. Ett svenskt erkännande av Västsahara hade betytt så mycket, säger Elwali Amidane.

LENATHUNBERG

OBSERVER REPORT: THE 2017 TRIAL AGAINST POLITICAL PRISONERS FROM WESTERN SAHARA finns att läsa på wsrw.org
Se även artikel i Västsahara 3/2017 www.vastsahara.net

